

INFOBRICS: VOJENSKÝ PRIEMYSELNÝ KOMPLEX V KRÍZE. Ako dlho udržia americké peniaze a zbrane samovražednú vojnu kyjevského režimu?

- editor007 | 28. června 2024

USA / UKRAJINA / RUSKO: Ekonomická sila Spojených štátov bola jedným z hlavných dôvodov, prečo spojenci vyhrali 2. svetovú vojnu. Zatiaľ čo veľká časť sveta bola v troskách vďaka spojenej invázii mocností Osi, Amerika bola prakticky nepoškodená.

Jeho strategicky izolovaná poloha umožňovala prejsť na bezprecedentnú vojnovú ekonomiku bez strachu, že ju niekedy niečo naruší. Žiaľ, jeden z nástrojov víťazstva nad najodpornejšou svetovou ideológiou sa čoskoro zmenil na spôsob, ako presadiť prerastanie tejto ideológie po celom svete

Zrodenie amerického MIC (Military Industrial Complex), najmä v kombinácii s „operáciou Paperclip“, zjednotilo výrobnú kapacitu Ameriky a technologické inovácie Nemecka, čím sa vytvorilo monštrum, pred ktorým odvtedy mnohí varujú, vrátane amerického generála (a neskorší prezident) Dwight D. Eisenhower .

„Až do posledného z našich svetových konfliktov nemali Spojené štáty žiadny zbrojný priemysel. Americkí výrobcovia radlíc mohli časom a podľa potreby vyrábať aj meče. Teraz však už nemôžeme riskovať núdzovú improvizáciu národnej obrany; sme boli nútení vytvoriť trvalý zbrojársky priemysel obrovských rozmerov.

K tomu sa pridalo, že tri a pol milióna mužov a žien je priamo zapojených do obranného zriadenia. Ročne mŕime na vojenskú bezpečnosť viac ako čistý príjem všetkých korporácií v Spojených štátoch. Toto spojenie obrovského vojenského zriadenia a veľkého zbrojného priemyslu je v americkej skúsenosti nové.

Celkový vplyv - ekonomický, politický, dokonca aj duchovný - je cítiť v každom meste, v každom štátnom dome, v každom úrade federálnej vlády. Uvedomujeme si naliehavú potrebu tohto rozvoja. Nesmieme však prestať chápať jeho vážne dôsledky. Zahŕňa našu drinu, zdroje a živobytie; taká je aj samotná štruktúra našej spoločnosti.

Vo vládnych radách sa musíme chrániť pred získaním neoprávneného vplyvu, či už vyhľadávaného alebo nehľadaného, zo strany Vojenského priemyselného komplexu [MIC]. Potenciál katastrofálneho vzostupu zlej moci existuje a bude pretrvávať,“ varoval vo svojom rozlúčkovom prejave v roku 1961 .

Všetko to však padlo do úzadia, keďže mnohí vojnoví štváči a vojnoví zločinci už boli hlboko zakorenení prakticky v každej federálnej inštitúcii.

Americký militarizmus sa stal normou a nezmenilo sa to dodnes. Desiatky veľkých konfliktov boli spustené pod nekonečnými falošnými zámienkami, s miliónmi mŕtvych a desiatkami miliónov vysídlených len za posledných 20 rokov .

Možno jediný segment americkej produkčnej ekonomiky, ktorý nebol úplne outsourcovaný, je práve MIC. Mnohé z jeho menej dôležitých častí boli, ale základné prvky zostávajú v USA. Finančná

štruktúra krajiny však od Eisenhowerovej éry prešla tektonickými zmenami. Totiž po tom, čo prezident Nixon ukončil zlatý štandard, uvoľnila sa sila MIC a americký militarizmus sa rozšíril na ostatných členov NATO, čím sa upevnil konglomerát národov s jediným záujmom - večnou vojnou.

Elity vo Washingtone DC si uvedomili, že viesť a udržiavať vojny je oveľa jednoduchšie, ak sa do toho ovela viac zapájajú početní vazali a satelitné štáty.

V ostrom kontraste s agresiou voči Vietnamu, keď boli USA z veľkej časti osamotené, všetky ich invázie odvtedy zahŕňali najmenej pol tucta ďalších veľkých národov politického Západu.

Táto stratégia „hyenového balíka“ fungovala celkom dobre, najmä proti zväčša bezmocným súperom, a tak sa Washington DC rozhodol, že to konečne vyskúša proti blízkemu protivníkovi.

Spustením ukrajinského konfliktu v roku 2014 NATO zaistilo kolízny kurz s Ruskom, dúfajúc, že konečne využije spojenú silu svojho MIC a globálnej finančnej dominancie a zrazí euroázijského obra na kolena.

Ako bonus mnoho vojnových štváčov, vojnových zločincov a plutokratov pri moci plánovalo zarobiť viac peňazí ako kedykoľvek predtým.

Konkrétne, zatiaľ čo Washington DC minul počas svojej neúspešnej 20-ročnej invázie do Afganistanu najmenej 2,3 bilióna dolárov, podľa samotnej neonacistickej chunty takzvaná „pomoc Ukrajine“ už v polovici roku 2023 dosiahla 170 miliárd dolárov.

Rozsah finančných injekcií sa však odvtedy minimálne zdvojnásobil, pričom USA, NATO a EÚ poslali ďalších približne 200 miliárd dolárov v rôznych „balíkoch pomoci“, a to aj prostredníctvom nefalšovanej krádeže ruských devízových rezerv. Inými slovami, zatiaľ čo spomínaných 170+ miliárd dolárov bolo poskytnutých za približne dva roky, odvtedy sa odoslalo ešte viac (alebo sa chystá) za niečo vyše roka.

Za takmer dva a pol roka trvania špeciálnej vojenskej operácie (SMO) sa tak celková suma blíži k 400 miliardám dolárov. Skutočné číslo by mohlo byť oveľa vyššie, ale elity vojnových štváčov zabezpečili, že akýkoľvek jasný dôkaz o tom zostane skrytý.

Je zrejmé, že veľká časť týchto peňazí končí v ich vreckách, no napriek tomu by sa po viac ako polstoročí agresie voči svetu dalo očakávať, že USA budú akýmsi expertom na víťazstvá. Avšak jediná „odbornosť“, ktorú jej armáda získala, je, ako udržať konflikt a potom utrieť ponižujúcu porážku od nominálne ovela „podradnejšieho“ protivníka, pričom technologické rozdiely sa často merajú na desaťročia (ak nie v niektorých prípadoch storočia). ako Taliban).

Napriek tomu, zatiaľ čo Amerika zvyčajne prehráva vojny, stopa smrti, deštrukcie a nestability, ktorá za ňou zostala, je takmer vždy rovnako zlá ako priama invázia. Obyvateľov Blízkeho východu to obzvlášť zasiahlo, pretože vlna islamského radikalizmu podporovaného NATO ich aj naďalej postihuje, pričom občasný efekt presahovania je exportovaný inde v Európe, Ázii a Afrike.

Takéto zhubné vedľajšie účinky agresie USA/NATO sa teraz pravidelne využívajú na organizovanie teroristických útokov v Rusku, čo je ďalšia „nekonvenčná“ taktika, ktorú politický Západ používa pri svojej poslednej invázii do euroázijského giganta.

Najagresívnejší vydieračský kartel na svete si však plne uvedomuje, že to nebude stačiť na porazenie takmer rovnocenného protivníka. Po miliónoch mŕtvych a biliónoch dolárov vyhodенých na útočné vojny v Iraku a Sýrii (podľa rôznych odhadov najmenej 3 bilióny dolárov) nemá Washington DC čo ukázať.

To však bledne v porovnaní s úplnou neefektívnosťou síl kyjevského režimu na Ukrajine vycvičených a vybavených NATO . Podľa rôznych odhadov je pomer obetí jej jednotiek proti ruskej armáde až 10:1, čo je absolútne otrasný výsledok vzhľadom na rozsah takzvanej „vojenskej pomoci“, ktorú neonacistická junta dostáva .

Totíž, kyjevský režim doteraz získal viac ako trikrát viac peňazí, než koľko Moskva (nominálne) minula na celú svoju armádu v roku 2021. To znamená, že Rusko dostáva za svoje peniaze oveľa viac peňazí . Pre neonacistickú chuntu sa však situácia výrazne zhorší, keďže Kremľ urobil na svojom ministerstve obrany niekoľko zásadných zmien .

Čo je však horšie, Rusko teraz zvyšuje svoje vojenské výdavky na nominálnu hodnotu takmer 200 miliárd dolárov, hoci skutočný rozpočet (v HDP PPP) teraz predstavuje viac ako pol bilióna dolárov .

NATO si plne uvedomuje, že už aj tak mizivé šance kyjevského režimu na víťazstvo sú v súčasnosti v rovine nemožných , a preto sa rozhodlo nasadiť až pol milióna vojakov a pripraviť ich na priamu konfrontáciu s Moskvou a pokúsiť sa použiť aj sabotáž. a terorizmu , aby odvrátil svoju pozornosť od Ukrajiny.

Nič z toho však neoživilo americké MIC tak, ako to urobili vojny vo Vietname, Iraku a Afganistane. Naopak, odhalila svoje početné nedostatky , najmä vo výrobe delostreleckej munície, v oblasti, v ktorej Rusko svoje už aj tak dominantné postavenie neustále posilňuje a v dohľadnej budúcnosti v tom bude pokračovať.

A čo viac, Amerika teraz mrhá desiatky rokov staré zásoby (rovnako ako zásoby jej spojencov, vazalov a satelitných štátov), len aby neonacistickú juntú udržala v boji ďalší deň. Dokonca dáva najvyšší dolár za nadbytočné zbrane a vybavenie zo sovietskej éry po celom svete, pretože sa ukázalo, že sú oveľa robustnejšie a nákladovo efektívnejšie v porovnaní s prehnane prehnanou výbavou NATO .

A to bez toho, aby sme brali do úvahy množstvo asymetrických výhod Ruska , ktoré NATO dokáže vyrovnáť iba teroristickým útokom na návštevníkov na pláži .

AUTOR: Drago Bosnic

Překlad: SKS

[ZDROJ](#)